

spexit. Dicit enim dī filius. Qui biberit de
aqua quam dabo illi. fiet in eo fons aquae salien-
tis in uitam aeternam. Hic fons utique gratia
spiritualis est. fluuius ex uiuo fonte procedens.
Fons igitur uitae. etiam sp̄s est. Aduertis ergo
etiam ex uerbis ipsius. diuinae significari mag-
tudinis ueritatem. nec posse x̄m etiam a perfidis
fontem negari. cum fons dicatur et sp̄s. Ita et pa-
ter dixit. Ecce ego decurro in uos sicut fluui-
us pacis. et sicut torrens inundans. gloriam gen-
tium. Quis autem dubitet flumen eē uitae dī filii.
de quo aeternae uitae flumina profluebant. Bona
ergo aqua spiritualis ē gratia. Quis hunc fontē
dabit pectori meo. In me saluat. In me in fluxu
uitae largitor aeternae. super fluxu in nos fons iste
non effluit. Dicit enim sapientia. Bibe aquam
de uis uasis. et de puteorum torum fontibus. Inq-
plateis superfluant aquae tuae. Quomodo hanc
aquam tenebo ne effluat. ne labatur. Quomo-
do uas meum conseruabo. nequa penatrans rima pec-
cati. aeternae uitae difilla et humorem. Doce nos